

Číslo 7-8/2002 - IV. ročník - ZDARMA !

Srpen .

RANDÁL

Informační listy Royal Riders motoklubu Kutná Hora .

Z obsahu tohoto čísla:

Jízda po Čechách

tradiční letní týdenní jízda

FEST LEJT 2002

IV. ročník setkání motorkářů - největší akce Royal Riders

Chorvatsko II

aneb „na mašinách k moři“ podruhé

Sraz Jawaklubu v Jizbicích

Hugův koutek

Akce klubu

Jiný kecy

SPECIAL !

**7-8
2002**

E-mail: rriders@centrum.cz

www.webpark.cz/royalriders • www.sweb.cz/randal

URČENO VÝHRADNĚ PRO MOTORKÁŘE!

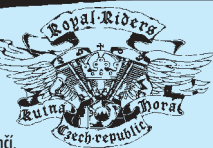
Kontakt: Royal Riders motoklub Kutná Hora, Fučíkova 425, 28401 Kutná Hora, IČO 68998058

Telefon: Michal 0606/733745; Radek 0605/787900; Aleš 0606/758695; Růža 0327/561068

Léto klubu na plnej plyn

A je to tady znovu, uplynul rok a je tu speciální číslo RANDÁLU. Vychází sice skoro jako tříměsíčník, ale zato plnej zážitků z právě z té doby po kterou tady nebyl. • Musíme říct, že od srazu Freedom na Seči 21. až 23. června se kola našich mašin skoro nezastavily. Následovala totiž první týden v červenci dovolená po Čechách, hned po návratu příprava vlastní akce FEST LEJT, pak její uskutečnění 19. - 21. července a za týden na to blezkovej odjezd na

čtrnáct dní do Chorvatska. Po šrasoným návratu skoro v půlce srpna jsme museli stále jezdit a na konci „prázdnin“ ještě zajet na srazek Jawa-klubu do Jizbic. • Sezóna však nekončí, a tak se naše kola ještě dlouho nezastaví, aby bylo v RANDÁLU o čem psát.

Jízda po Čechách

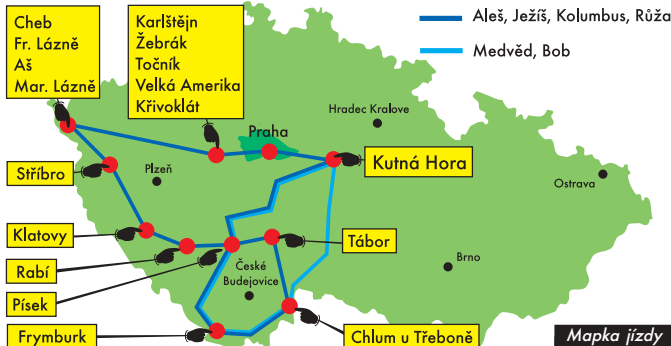
V prvním červencovém tejdnu se vydala část členů našeho klubu na již tradiční jízdu po krásách naší vlasti. Na rozdíl od minulých let, kdy vedly naše cesty spíše na jihovýchod Český republiky, přišel letos na řadu její západ a jih. Skupinka ve složení Aleš, Ježíšek, Kolumbus a Růža se vydala okolo matičky Prahy do její blízkosti, kde se skrývají četny historický památky. I když byl Karlštejn nebo Křivoklát zajímavěj nevíj zaujala známá roklina Velká Amerika.

Dál se jelo až na úplnej západ, tedy do Aše, kde překvapil benzín za 19,80! Při lemování jihozápadu republiky projeli Stříbro a Klatovy. U Kl-

Start jízdy po Čechách

tov se pozlobil motokářskej Bůh na Aleš, a tak si Alik i s novým Introšém pěkně lehnul. Opravy se pak uskutečnily v malým servisu. Těžce poznamenaná skupina pádila směr Písek a Tábor, kde se nešťasnej Aleš odpojil a jel spravovat domů.

Česta však v půlce týdně nekončila. V Chlumu u Třeboně se připojili k jízde Medvěď a Bob. Následovala návštěva Lipenský přehrady a objeti celýho Lipna a pak dál znovu do Písku a směr Orlická.

Po návštěvě hradu Zvíkova a přábě v kempu na Orlický přehradě končila i letošní dovolená po Čechách. Byla plná slunce, poznání historické památek a bohužel i poznamenaná Alešovým pádem. Příští rok se však vydáme znovu po krásách naší vlasti, protože je stále co objevovat.

Mapka jízdy

20. sraz JAWA KLUBU v Jizbicích

Asi poslední letošní sraz, kterého jsme se zúčastnili, byl jubilejní dvacátý sraz Jawa klubu Praha v Jizbicích u Čechtic 29. srpna až 1. září 2002. Díky tomu, že se nejedná zrovna o nějaký megasraz, získali si „jawaáci“ u motokářů oblibu. Ovšem tento rok byla účast opravdu veliká, a tak sehnat v sobotu místo na spaní bylo opravdu těžký. V sobotu jsme přijeli i my, takže pro nás zbyl jen plácek v lese.

Srazové odpoledne bylo tradičně v soutěžním duchu. Při krásným počasí jste si mohli šáhnout pro chlast na gumě, přejet vodní nádrž na kole po úzké lávce, zablbnout si na Jávkách při přetlačování, nebo pozorovat „sou-menské“ dovádění Míry Lisýho, mistra ČR v trialu. Vrcholem klání bylo pití

píva na čas „kombajnem“, což je pět hadic vedoucích do jednoho tuplaku pro pětičlenný družstva. I když se náš klub účastnil všech soutěží, tato mu opravdu sedla. Není se co divit, vždyť v vlastním srazu FEST LEJT máme podobnou akci, ovšem pro jednotlivce, a to pítí piva metrovou hadicí. Takže po prvním vcelku úspěšným pokusu za 3,4 sekundy následovala naše oprava a zároveň závěr soutěže, při kterým jsme vyrovnali rekord Jawa-klubu, 2,8 sekundy, a tím i zvíťazili. Z radosti z výhry, vízoura, se zvýšil i přísun píva, a tak měl večer „klasicej“ spád. Pařilo se pak na Tři sestry a další kapely až do hluboký noci. Vše ještě zpříjemnilo dvacetiminutový čepování zlatavýho moku zdarma od hostesek nahore bez.

Někdy k ránu nastala chvíle, kterou nikdo nečekal. Oblouha se zatahla a začal vydatnej slejvák, díky němuž měl každej bez přístřešku vše totálně prochcaný. Děšť urychlil i náš ranní odjezd, takže jsme dorazili v dešti domů už před desátou. Po uschnutí a vysřizlivění jsme byli rádi, že jsme se tyhle pěkný akce zúčastnili a tím i zakončili náš letošní srazovou sezónu.

FEST LEJTY 2002

Jak začít o letošním, již čtvrtém ročníku setkání motokářů a jejich příznivců, FEST LEJTY 2002? Asi tak, že 19. až 21. července 2002 vyvrcholilo úsilí členů Royal Riders motoklubu Kutná Hora a uspořádali pro motokáře nekomerční pohodovou akci na kterou budou všichni dlouho vzpomínat.

Termín a dokonce zmínka o FEST LEJTY 2002 jste nemohli najít v žádném veřejném sdělovacím prostředku. Na rozdíl od přesných dat a plakátovací kampaně na minulý ročník "velkého lití" se klub letos rozhodl o čistě osobní pozvání účastníků. Mimo nezbytných asi čtyřech plakátů na "známých" místech bylo tedy rozdáno přes sto pozvánek. Ostatní propagace na akci pak probíhala z "huby do huby".

Tak jako loni, došlo ke změně placu, kde se "fest lilo". Jak jsme již psali v předěších RANDÁlech našli jsme si prvotřídní místočko v depu motokarové tratě "Zábořské pisky" v Záboří nad Labem. Tam nejenom členové klubu rádně makali a výsledkem byla posekaná oplocená a osvětlená louka připravená na zatím největší akci Royal Riders.

Vlastní akce začala pro organizátory už v pátek 19. července dopoledne, kdy se začali stavět stánky, stany, pódium a navázeli se patřičný suroviny na "velké lití" včetně čtrnácti sudů desítky Gambáče a pět dvanáctky Dáči. V pozdních odpoledních hodinách bylo už vše připraveno, a tak se mohl odstartovat páteční soukromý program klubu. Pro veřejnost se FEST LEJTY totiž konal až od soboty 20. července.

Večer byl tedy ve znamení Royal Riders motoklubu Kutná Hora. Dnes byl obzvláště významný, protože proběhlo přijímání mezi "královské jezdce"! Po dvou letech "zraní" nových členů nastal slavnostní okamžik. Bob, Milan, Petr a Aleš se stali právoplatnými členy Royal Riders. Nic však nebylo zadarmo, a tak ještě museli splnit tyto čtyři přijímací úkoly: 1) Sestavit rozbraný motocykl, 2) Předvést jízdu, 3) Vypít pivo na ex, 4) Vykouřit doutník. Každý je s našdením splnil a v příjemné atmosféře byli slavnostně přijati "do družiny". Noc pak měla náplň oslavování a to nejen členství, ale i narozenin "starého" člena klubu Aleše.

Sobotní ráno bylo kruté díky pátečnímu tradičně velkému množství alkoholu, ale od deseti, kdy byl vyhlášen FEST LEJTY pro veřejnost, museli organizátoři už pendlovat. Začali totiž pomalu přijíždět návštěvníci, které čekalo na vstupu zaplacení pade za vlezny, samolepka, RANDÁL, katalog Yamahy a případně koupě "festlejšky", což byl lístek s předplacenými deseti pivy (geniální no pád Ježíška).

Protože se na této akci nekoná výjezdka z důvodů, které asi každé pochopí už z jejího názvu, byla náplň odpoledne spousta soutěží na placi, podkreslená rockovou hudbou. Pro příchodi se letos připravila, pod nezaměnitelným Ježíškovým modernováním, klasická jízda pomalosti, tlačení sudu, hod sudem, hod pneumatikou na cíl, přetahování lanem a originální pití piva metrovou hadicí. Výčet všech soutěží byl dlouhý. Platilo zde starý pořekadlo "nemusíš vyhrát, ale zúčastnit se". Při vcelku dobře organizovaných úkolech se všichni rádně bavili a ti co se zrovna nedávali, chlastali podle názvu akce. Víteže čekali hodnotný ceny od klubu, ale také od hlavního sponzora akce, Kolínské Yamahy MotoTrend.

V pozdních odpoledních hodinách zahrála nečekaně historicky první živá kapela na dosavadních FEST LEJTYch, kapela která zde byla, protože "jela kolem", kapela NĚCO. Večer a v noci pak následovali nahuho dohodnuté rockové skupiny Náměstek HTC a už známější Kozičky.

Pivo teklo proudem až do ranních hodin, kdy však většina z asi 150 účastníků letošního FEST LEJTY, hledala spíš místo pro spánek. Byli plní dojmů, piva, dobřích klobásek a kuřátek.

Nedělní úklid placu začal už brzo ráno, a tak návštěvníci akce odjžděli, po krušným probuzení, ze skoro sklizeného místa, kde to ještě před pár hodinami vřelo. Díky vysokému tempu a pomoci dalších lidí mimo organizátorů, opustili všichni plac už po poledni a vlehli doma k zaslouženému odpočinku.

Pro klub Royal Riders znamenal čtvrtý ročník FEST LEJTY další skok v úrovni organizování podobných akcí. Když si vzpomeneme na první FEST LEJTY, pořádaný na statku Kuchyňka, který byl hlavně akcí pro klub, nikdo by neřekl, že jednou vyrostle do těchto rozměrů. Letos, jako již minulý rok v Habrkovicích, dělali členové klubu a jejich přátelé všechno proto, aby se návštěvníkům na FEST LEJTY líbilo. Setkání motokářů a jejich příznivců FEST LEJTY tak navždy zůstane akcí od motokářů pro motokáře. Takže na pátém ročníku FEST LEJTY 2003 ... naviděnou!

CHORVATSKO II.

aneb „na mašinách k moři“ podruhé

Po velkolepých největších akcích klubu Royal Riders, FEST LEJTU 2002, musel zákonitě následovat odpočinek jeho členů, kteří se na něm dost nadělili. A kde jinde nabrat síly než u moře, a co třeba na již druhé dovolené, loni nazvané „NA MAŠINÁCH K MOŘI“, kterou jsme naplánovali hned za týden po „velkolepém liti“.

Tak jako minulý rok se cílem naší cesty stalo Jadranské pobřeží, tedy znovu Chorvatsko. Termín zůstal také skoro stejný, takže každý, kdo se s námi chtěl letos pořádně projít na mošíně a užít si slunce, měl v kalendáři poznamku: 26. července až 10. srpna 2002=CHORVATSKO.

Z těch, kteří se po naší minulé dovolené nadšeně přihlásili k letošní účasti, vlastně nikdo nezbyl, a tak se do země hor a moře vydalo znovu „jen sedm statečných“. K Alešovi, který sedlal Introše místo jeho tradičního Viraga, Medvědovi na Shadowce, Ježíškovi na Drag Staru, Růžovi na Viragu, Bobovi na „americe“ Shadowce a Danovi s Petrou na Banditu, se letos přidal zbrusu nový člen klubu Milan na zbrusu novém Drag Staru. Ovšem většinou účastníků ještě není kompletní, protože po sáchování s doprovodem této skupiny se znovu nastartoval Ježíškův „Trandák“. Za volání si sednul Ondra, který za námi loni přijel, a byl obalen přítelkyněmi jezdčů Bětkou (Medvěď), Gabčou (Aleš), Katkou (Milan) a Danou s malým Jakoubkem (Růža). Tady musíme upozornit na to, že letošní dovolená „NA MAŠINÁCH K MOŘI“ nebyla čistě „motodovolenou“, protože pro páry byla i „klasickou“ dovolenou. My se však budeme v RANDÁLU soustředit hlavně na těch „sedm statečnějších“ na mašinách.

Po čtvrtletním klubovém semináři 25. července, kde se ještě doladily detaily cesty, nastal páteční odjezd. Ten byl plánován na šestou večerní, ale to by jsme to nebyli my, kdyby nedošlo ke zdržení. A tak se z parkoviště Na Valech v Kutné Hoře odjíždělo za túrování motorů a troubení až okolo půl osmy.

Cesta vedla přes Havlíčkův Brod, Jihlavu a Moravské Budějovice na Znojmo. Naším pátečním cílem byl již známý kemp u hranic s Rakouskem v Zálesí. Tam dorazila naše skupina okolo dvaadvacátých hodin po noční jízdě, která již není problémem, protože je každý ze zkušeností vybaven průhlednejma břejlama. V kempu nás nechali přespát za 40,- Kč na osobu, a to pod širákem nebo v neudržovaných chatkách. Díky příznivému počasí volila větši-

na nebeskou střechu a před tím samozřejmě pivko v přilehlé hospůdce.

Sobotní budíček byl v pět ráno a po protažení a snídani zazněla píšťalka na odjezd, kterou si vzal sebou Ježíšek, a zněla nám celých čtrnáct dní v úších, kdykoliv byl nějaký konec pauzy a velelo se „ke strojům“. Okolo šestý jsme tak byli na cestě směr Znojmo a hraniční přechod Hatě.

Do Rakouska nás pustili bez problémů. Zvuky hodně přesahující jejich limity, který se linuly z vykuchanejších vejfků našich chopperů zřejmě nevažily a Medvěď asi zbytečně zacpával svoje roury.

Hned na Rakouský půlce hranic jsme začali se sháněním dálniční známky na mašiny, kterou se nám v Čechách nepodařilo nikde koupit. Dost nás zarazilo, že jí ani zde neměli. Na posledních pár samolepek opravňujících nás pro jízdu na tanních dálnicích jsme narazili až na první dálniční benzíně. Původně plánované desetidenní známky, který potřeboval každý dvě, měli asi jen šest, a tak nám nezbylo, než pořídit dvoumístní za 10,30 EUR.

Od nalepení samolepek jsme to pálii na Vídeň, abychom se vyhnuli dopoledním kolonám co nejdřív, jsou zde totiž četná dopravní omezení. Ranní hodiny nám našťastí zajistili vcelku hladký přejezd, a tak jsme si to mohli v tempu pádit okolo Alp na Graz. Před Grazem se projevila asi jediná záhada mezi mašinama. Byla jí nefunkčnost ventilátoru chlazení na Medvěďově Shadowce. To mělo za následek přehřívání při popojíždění a nebo při jízdě ve vysokých otáčkách ve vedru. Oprava se nekonala, a tak se jen přizpůsobila jízda optimálnímu chlazení. Tempo se ale za Grazem zmírilo jen trochu, protože nás tlačil čas. Naším cílem bylo totiž dojetí z Čech až k moři!

Po překročení hranic se Slovinskem následovaly Chorvatské. V cílovém Chorvatsku nám začal čas opravdu slapat na paty. Po přejezdu plancených dálnic do Zagrebu (10 kuna) a Karlovice (15 kuna) nastává jízda vnitrozemím a horami. Ty začínají okolo Plitvických jezer, které jsme loni navštívili a letos jen využili k pauze. Při jízdě v horách byl už večer, a tak začalo laborování s místem přespání. Nakonec jsme místo plánovaného Zadaru zvolili nižší bod u moře. Byl jim nám známý Biograd, kde jsme trávili dovolenou minulý rok. Tma nás však zastihla dřív než pohled na moře, takže jsme nasadili „noční vidění“ a trpělivě „kousali“ kilometry. Do Biogradu jsme dorazili okolo půl jedenáctý v noci. Místo na spánek bylo jasné, náš

Skupinový foto letošní výpravy

starý známý kemp MIA. Tam si nás pamatoval majitel a dovolil naší početný skupině, celkem třináct lidí, přenocovat pod širákem na území kempu komplet za 50 EUR. Noc u záchodků a popelnice nepatřila k těm komfortním, ale byli jsme u moře.

Neděle měla již volnější charakter. Vstávalo se okolo sedmý a úkolem dne bylo sehnání ubytování na dvanáct dní. Plánem byl úplný jih Chorvatského pobřeží. Společně oděni a většina bez helem, na které zde není od policie takový důraz, jsme se vydali směrem Šibenik a dál na Split. Pod Splitem začalo naše hledání místa ubytování. Po Omiši následovala Brela, Baška Voda, Makarska, dál Podgora a kousek za ní odbočka do menší útulny osady Drašnice. Tam se na nás usmálo štěstí. Narazili jsme na slečnu, která měla nějaký pokoj. Po shlédnutí se nám zde zalíbila, ale bylo stále málo míst pro třináct lidí. Ono vlastně míst v apartmánech bylo dostatek, ale díky spárováním dvojicím se museli shánět spíše pokoje než místa. Po výčerpávajících dohadách kdo s kým, kde a za kolik se rozhodlo o hledání dalšího bydlení v této vesnici. To se setkalo jen s polovičním úspěchem, protože pokoje byli z půlky ještě dva dny obsazené a tak by se museli tři dvojice nastěhovat až pak. Následovaly další dohady a po třech hodinách nervů se výprava rozdělila na dvě skupiny. Jedna ve složení Aleš, Gabča, Milan,

Náše koupání

Katka, Ondra, Ježíš a Bob se ubytovala v apartmánu výše od moře a druhá, Medvěď, Bětka, Růža, Dana, Jakub Dan a Petra, obsadila apartmán u oné slečny, která nás v Drašnici přivítala. Obě skupiny to k sobě pak měli asi tři minuty pěší cesty. Ceny apartmánů se pohybovaly kolem 10 EUR

za osobu na noc což bylo levnější a komfortnější bydlení než minulý rok.

Okolo sedmnácti hodiny se již všichni ubytovali, zaparkovali mašiny, shodili ze sebe "třídenní" prádlo a konečně se ponořili do čistého Jadranského moře.

Pondělkem nám začínala ta pravá dovolená. Zahájili jsme ji spánkem dlouho do dopoledne. Po probuzení s pohledem na krásné modré moře začal průzkum vesničky Drašnice a nezbytné koupání, které se stalo spolu s opalováním hlavní náplní dovolené.

Při prohlídce místa našeho pobytu nás okouzlo mimo "lánu" moře i vysoké pohoří BOKOVO, které se táhlo po celém pobřeží. Nejvíce nás na něm zaujala silnice umístěná vysoko ve skalách. Ta se stala i cílem úterního výletu na mašínách.

Vesnice Drašnice byla opravdu krásným místem

Výjezd na monumentální komunikaci byl přímo z městečka Podgora vzdaleneho asi pět kilometrů od Drašnice. Vedl hustou sadou serpentýn s třistašedesátistupňovejma zatáčkama. Při výjezdu nás zastihl menší dešetik, ale i přes to jsme dorazili po silnici lemuující skálu až do nejvyššího bodu. Tam byl nádherný výhled na celé pobřeží. Po pořízení dostatek fotek jsme se vraceli s mírnou závratí. Při zpáteční cestě, kdy brzdy našich strojů dostali řádně zabrat, jsme narazili na přilehlý přírodní park "PARK PRIRODE BOKOVO". Po shlédnutí mapy parku s nejvyšším bodem dostupným po silnici ve výšce 1762 metrů nad mořem jsme si řekli, že se sem jistě ještě vrátíme. Zpáteční cesta pak vedla dál znovu přes Podgoru, kde jsme poseděli v restauraci a okouknuli obchody. K večeru se trochu víc pokazilo počasí a dokonce nás přepadla i krátkodobá bouřka.

Osklivé počasí nás přivítalo i do středního dne takže jsme ho věnovali odpočinku. V pozdějších odpoledních hodinách se však vyjasnilo, a tak jsme se mohli ještě chvilku slunít. Večer pak patřil asi největší parbě celé dovolené uskutečněné v restauraci LAGUNA, kde měli pro Čechy každý čtvrtý pivo zadarmo. Cena klasického Chorvatského piva Karlovačka se zde jinak pohybovala na 10 kunách. S vidinou něčeho zdarma se snaží snad každý Čech, a tak jsme hranici čtyř kousků řádně překonali. Zdarma však byla až poslední runda od majitele, kterého okouzily naše holky svým tancem okolo tyčí. Zábava končila nočním koupáním v moři. O partě z Kutnohorska zde pak věděl snad každý, protože decibely hlaluho z našich úst překročily spánkovou hodnotu místních občanů.

Ve čtvrtk nás probudilo překrásné počasí. Dopoledne jsme tak strávili koupáním a sluněním. Na odpolední hodiny připadnul výlet na mašínách do v úterý nalezeného parku BOKOVO. Výjezd do parku byl za 10 kn na osobu. V jeho prostoru začíná pro motoristu a stroj opravdu náročný 23 km dlouhý výstup úzkou silně serpentínovou silnicí do neuvěřitelné výšky 1762 metrů nad mořem. Tato silnička nás zavedla až hluboko do hor a díky zmi-

Skupinovka v 1762 metrech nad mořem

Báčinská jezera u Ploče

néne výšce jsme se dostali do nejvyššího bodu dosaženého na motocyklu v našem životě. Zpáteční cesta byla další zkouškou našich brzd. Navštívili jsme při ní turisticky známé město Makarska a projeli jeho pobřeží. Po návratu do apartmánů nás pak přepadla velká únava, a tak jsme zrušili tradiční čtvrteční klubový "seminář".

Pátek měl potom jedinou náplň, a to koupání a opalování našich již mírně zarudlejších těl.

Sobota obsahovala znovu výlet na mašinách. Po obědě, který pro nás připravili majitelé apartmánů, což je zde zřejmě nějakým zvykem, jsme se vydali asi 35 km směrem k Dubrovniku, kde se u města Ploče nacházejí BAČINSKA JEZERA. Byl zde krásný výhled na sadu modrozelených jezer obklopených rákosem. Neodolali jsme a našli místo pro koupání v těchto sladkovodních vodách. Jezera byla možná kdysi turistickou atrakcí, protože zde stál starý opuštěný kemp. Lidí tu člověk moc nepotká. Po vykoupaní jsme se vydali krásnou jízdou zpět k Drašnici.

Neděle byla znovu v duchu opalování a koupání. Jen pár z nás sedlo na mašiny a jelo na nákupy do asi 14 km vzdálené Makarske.

V pondělí zasáhlo celé pobřeží extrémní vedro, takže jsme den strávili znovu u moře. Na večer jsme se pak všichni vydali na strojích do vyhlášené turistické Makarske. Tam jsme si prošli živou pobřežní magistrálu. S přibývajícím večerem se zde rojí čím dál víc lidí. Prošli jsme rozsáhlé trhy a část se spoustou pouťových atrakcí. Tady to žilo. Po proklíčování v davech jsme se zastavili v příjemné restauraci na pizze. Večer jsme potom zakončili noční jízdou.

V úterý jsme uspořádali výlet na přilehlý ostrov HVAR. Na ten jsme se dostali trajektem z města Drevnik. Stál 20 kn za moto a 10 kn na osobu. Cesta po moři trvala asi půl hodiny. Ostrov jsme chtěli projet celý (asi 100 km).

Cesta zprvu vedla rozlehlými háji s různými plodinami. Pak nás však čekala jízda po hodně zničené serpentinové silnici, která vedla přes celý

zbytek ostrova. Obsahovala též dvoukilometrový tunel solva pro jedno auto. Na Hvaru jsme se pak i vykoupani. Při koupáče se bohužel zranil o jezka náš Ježišek. Zpáteční cesta byla potom opravdu rychlá, a tak jsme ostrov přejeli asi za 1 hodinu 15 minut a tím stihli odjíždějící trajekt.

Ani ve středu jsme nechtěli nezahálet, takže sednul Růža, Dan, Bob a Milan na mašiny a vydali se na výlet do asi 140 km vzdáleného Dubrovniku. Po pohodové a dlouhé cestě následovala úmorná tlačnice centrem slavného starobylého města. I když byla středa byl zde nepředstavitelný provoz a v historickém jádru a jeho okolí se nedalo absolutně parkovat. To však neplatilo pro motorkáře, který mají jistou výhodu, takže jsme mašiny zapíchnu rovnou před vchodem do starého města, což je vlastně velká pevnost. Tu jsme si v pohodě prošli. I když jsme nenavštívili vyhlášené hradby strávili jsme zde dost času a nejednou bylo odpoledne. Okolo čtvrtý hodiny jsme se pak vypravili k "domovu". Výlet byl celodenní a dlouhý, ale rozhodně stál za to.

Dubrovnik

Čtvrtkem končil náš dvanáctidenní pobyt u moře, takže jsme ještě naposledy vystavili kůži na slunce, projížďky na mašině a nezbytné focení tohoto krásného místa. Vcelku dlouhá dovolená utekla jako voda. Moře se s námi rozloučilo obrovskými vlnami a my si je rádně užili. Večer jsme už trochu posmutněle baili.

V pátek okolo osmý ráno zazněla všudypřítomná Ježiškova píšťalka, my nastartovali mašiny a vypravili se na zpáteční cestu ježíz cílem bylo asi 600 km vzdálené Slovinské město Maribor. Trasu jízdy jsme zvolili přes vnitrozemí, do kterého jsme vnikli z Chorvatského pobřeží ve Splitu.

To co nás potkalo v horách za městem Knin si bude každý z nás pamatovat. Během pár chvil tam totiž přepadla naši skupinu obrovská průtrž mračen. Během minuty byl každý totálně promoklej, ale jeli jsme co to šlo. Na jednom místě však přišlo tak, že i jízda autem by byla nebezpečná, takže jsme zastavili. Při stání v dešti jsme zjistili, že na nás padá nejenom déšť, ale i kroupy. Čas nás však tlačil, a tak nezbylo, než

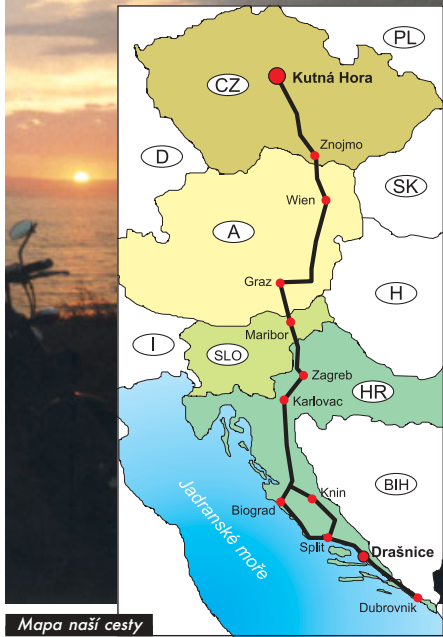
znovu sednout na stroje a opatrnou jízdou na mokré až zaplavené silnici zdolávat kilometry k domovu. Děšť nás totálně opustil až za Pltvičskými jezery. Po dobré stovce kilometrů v moku jsme zastavili na odpočívadle a sušili na rozpálených motorech, což šlo. Do Mariboru však zbyvalo ještě něco k 300 km, takže přestávka byla krátká. Čekala nás jízda směr Karlovac plná kolon automobilů, které jsme směle předjížděli v protisměru.

Za Zágrebem nás už přepadla tma, ale i přes to jsme překročili hranice do Slovinska a doješli na parkoviště u benziny za Mariborem, kde jsme na suchém asfaltu strávili noc stejně jako při loňské dovolené.

Do sobotního rána se už každý probudel s vidinou domova a teplé postele, takže jsme po osmý nastartovali mašiny a vydali se zdolávat Rakouskou dálnici směr Graz a Vídeň. Při rychlosti stále nad sto kiláků v hodině jsme přepálili Rakousko v dobrém čase, takže jsme si mohli dát oběd v Čechách za Znojmem už okolo druhý odpolední.

S plnejma žaludkama jsme pak nasedli znovu na mašiny a klidnou jízdou s koukáním po naší krásný rodný zemi jsme zdolávali poslední kilometry dovolené. Na benzině v Havličkově Brodě jsme se ještě zvěřili na skupinové foto a zastavili se až na parkovišti Na Valech v Kutné Hoře, kde bylo rozloučení. Měli jsme za sebou dva dny, každý po 600 kilometrech v sedle, a hlavně překrásnou dovolenou "na mašinách k moři". Naše stroje zdolali zhruba 2500 až 3000 kilometrů bez větší závaty a my jsme si tak mohli opravdu vychutnat jízdu různorodou krajinou, mořským pobřežím i horami.

Nevíme, jestli naše dovolená přitíhí rok bude směřovat znovu do již dvakrát projetého Chorvatska, ale jisté je, že se znovu podíváme "na mašinách k moři".

Mapa naší cesty

Hugův koutek

aneb další pohled na věc

Tak milí zlatí, je po prázdninách. Taký po dovolené. Jo a mimochodem venku chčije. Teda aspoň dneska 10.9.2002 24:00, kdy sedím u kompiútru a smolím další spisovatel'ský paskvil. Já bych to tak pozdě nedělal, ale tlačí mě Medvěd. Nebojte, nemá to nic společného s nemocí zvanou „vlk“, ale občas to je taky pěkně nepřijemný. „Takže hurá do toho chalani.“ • Tak na „Jízdu po Čechách“ jsem nebyl. Nebudu vykládat proč, protože by to bylo prachšproský vylomování. Stejně se slezali po republice jak švábi na pivo a Aleš

k tomu všemu ještě složil mášu. Takže si tu jejich slavnou skvělou náladu dokážu živě představit. A hlavně tu Alešovu. Prej to měl na kšeft... Mimochodem, Alíku, ten Introš je na tebe malej. • **Festlejt.** Tak na tom jsem byl a musím souhlasit s Medvědem, že jeho úroveň se od posledního ročníku zvedla o notný kus. Soutěže byly organizovanější, sponzor se našel, pivo teklo ze dvou výčepů (teda pokud zrovna běžel kompresor), bylo co do zobáčku, kapely, pódium (díky mladšovi), stánky, stany, mašiny, oheň, spousta vozarelech a taky pár pádů (mezi námi, Míro! byl jsi nachcanej jak brok). Jo a taky jsme se porvali. Teda já ne, protože já bych je musel všech-

ny zabít, ale někteří členové klubu si museli sáhnout na svoje ega (nezaměňuj se slovem egg= vejce, ale lat. Ego= vnitřní já). No ale to bychom nebyli snad ani my. Takže sraz byl super a jen jedna poznámka pro závistivce – zisk z této akce se rovnal nákladům, takže se nebojte, že bych v dohledné době vyměnil svoji starou Suzinku za nového Haryka. • **Dovolená:** Tak nejprve jsem chtěl rozebrat těch sedm statečných, pak Michalův zadřenej ventilátor, potom to, že jsem byl ve stejnou dobu taky v Chorvatsku (kousek od těch statečných), i to že jsme je byli navštívit, kdežto oni byli tak stateční, že čtyřicetkilometrovou cestu k nám raději neriskovali. Taký jsem chtěl rozebrat důvody proč jsme jeli autem a jinam a náhodou ve stejném termínu, ale zjistil jsem, že bych napsal strašně moc písmeňka a k ničemu. Prostě jsme tam nebyli na mašinách a tak ať se raději k nim moc nehlásíme. Fajn. Tečka. Tento plátek je hlavně o motorech takže plaču na špatným hrobě. • **Jawa sraz:** Tak tady jsem byl. Bylo krásně, bylo fajn, lidí až dost, ale co je nejdůležitější, že náš klub se účastnil všech soutěží a z každé si něco odnesl. Pítí piva kombajnem byla asi nejprestížnější (pro nás) soutěž a každý se z hlavní výhry radoval, i přesto, že z velké části skončila v Medvědově hrdle. Taký se prej poblí. Chavec ráno byl, ale to už k podobným akcím patří. • **Závěrem** bych chtěl podotknout, že nikoho nenutím tyto mé slinty číst a že každý z vás má možnost se tu písmeňně seberealizovat. Máš názor? Tak si ho nenech pro sebe. Nemáš? Tak to ti asi něco chybí. No nejspíš to bude ten názor. • **Nazdar.**

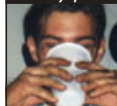
Veletrh INTERMOT

Asi každý, kdo se pohybuje ve světě motocyklů už někdy slyšel o Mnichovském veletrhu INTERMOT. Jedná se největší světovou přehlídku novinek a trendů týkajících se motocyklů, skútrů, příslušenství a doplňků. Třetí ročník veletrhu pořádáný v moderním Novém výstavišti Mnichov se letos koná od 18. do 22. září. • Status vůdčího světového veletrhu si INTERMOT Mnichov, který je pořádán každé dva roky a alternuje tak s veletrhem EICMA v Miláně, vysloužil díky své od počátku úspěšné koncepci: je klasickým veletrhem, ale zároveň magnetem pro motocyklové publikum. Pět dlouhých dní přitahuje odborníky a nákupci stejně jako motorkáře a "pouhé" motocyklové fanoušky báječná podívaná plná světových technických novinek, odborných debat, napětí a zábavy. Vedle klasického veletrhu čeká návštěvníky i doprovodný program složený ze závodů Super-Moto, minibiků, skútrů, pocketbike...zvláštní ukázký, triky a akrobatické kousky na motocyklech...volně jízdy pro pokročilé i začátečníky...a mnoho dalšího. • Pro motorkáře bude přímo v prostorách areálu výstaviště velký bikercamp (30.000m2), kde mohou přenocovat všichni ti, kteří přijedou na motorebo nebo skútru. Přenocování pod širákem nebo ve stanech by mělo stát 13 EUR na osobu.

Nové duše v klubu Royal Riders

Je to hodně dlouho, co proběhlo první přijímání do klubu Royal Riders Kutná Hora. Tenkrát v roce 1999 jsme rozšířili klub, do té doby složený pouze ze zakládajících členů, o Ježíška a Jardu. Vše proběhlo na tehdejších FEST LEJTU ještě na staktu Kuchyňka. Letos přišla velká chvíle znovu na této akci, ale již v Zábři. Přijali jsme totiž mezi právoplatné členy Royal Riders Aleše, Boba, Milana a Petra po jejich skoro dvouletém ježdění a účasti na našich klubových akcích. Od 19. července 2002 tedy vyjíždí Kutnahorský motoklub již v dvanáctičlenném složení!

A tady jsou nové duše v klubu Royal Riders při jednom z „příjemných“ přijímacích úkolů

Aleš K.
Jawa 350
Kutná Hora

Bob M. H.
Honda Shadow VT700
Uhřetřelka Janovice

Milan K.
Yamaha 1100 DragStar
Týnec nad Labem

Petr R.
NSU
Kutná Hora

RANDÁL

Vám přeje krásně projezděný podzimní čas (nejen) vybarvenou krajinou...

ZIJ ABYS JEZDIL JEZDI ABYS ZIJ Akce klubu na konec sezóny 2002

Datum	Název akce	Vo co de...
20. 9. 2002	Intermot 2002	vyhlášený světový motocyklový velet v Mnichově
21. 9. 2002	MS ČR dragsterů	tradiční závody dragsterů v Kolíně
v září 2002	Víkendová jízda	jedna z posledních jízd „přes noc“, soudek, maso...
v říjnu 2002	Podzimní vyjížďka	tradiční závěrečná velká vyjížďka pořádána klubem
29. 11. 2002	IV. výročí klubu	oslava IV. narozenin Royal Riders motoklubu Kutná Hora

! Změny v akcích jsou možné, pro bližší informace kontaktujte Royal Riders motoklub Kutná Hora !

Randál najdete i na internetu: www.sweb.cz/rrandal

Randál - Info listy Royal Riders motoklubu Kutná Hora - Redakce: Medvěd Michal C., Hugo Radek P. - Foto: Archiv Royal Riders - Design: Michal

Kontakt: Royal Riders motoklub Kutná Hora, Fučíkova 425, 28401 Kutná Hora, IČO 68998058
Telefon: Michal 0606/733745; Radek 0605/787900; Aleš 0606/758695; Růža 0327/561068